

Fyra stycken nya krigs-wisor,
den första: Min granne höj
glaset som &c.; Sju...

1700-1829 81 Cg Br. 1790

National Library
of Sweden

1790

Fyra Stycken Nya

Voll. d.
H. H.
(P. P.)

Krigs-Wisor,

1700-1829
1790

Den Första:

Min granne höj glaset som ic.

Sjunges under sin egen bekanta Melodie.

Den Andra:

En rolig Wisa sjungas kan ic.

Sjung. som: Det war en gammal Danneman.

Den Tredje:

Hör Dala Gofar på hwad ic.

Sjunges under egen behagelig Melodie.

Den Fjerde:

Käre Bröder, låt oss suppa ic.

Sjunges som: Ack! mit hus är tomt och öde ic.

F A L U N,

Tryckte hos Pehr Ol. Armar, 1790.

I.
Min Granne höj glaset som Swenskt
kom och sjung, Din glädje dit hjer-
ta tilhör ju din Kung, Den Kung som i
mildheten söker sin dygd, Som älskar hwar
Swänskt och ger friheten skygd, Som bru-
tit din boja ur fiendens hand, Hwars lösn
är: Alt för mit Fädernesland.

2. Den Krigsman wår skäl och wår wörds-
nad blott får, Som älskar sin Konung sin
fiende slår, som ej säljer sit Land under sken
af sin Lag, Som ler uti faran som ej tror
sig swag, Som ej fruktar och swigtar när
bördan blir tung, Hwars lösn är dö för sit
Land och sin Kung.

3. De Dannemåns skäl som wid Konun-
gens blick, Förblönde sin plog och til Wap-
nena gick; Då des åra blef krängt då des
fara blef nånd, Djerft söker sin fiend' ut-
kräffter des hämd, Som Swenskt fri blott
följer sin åra sin rätt, Wälsignar sin Ko-
nung och wördar des Utt.

4. En bål för den Swenska hwars hjer-
ta ej kalt, Fölgt Konungens wilja gjordt
hwad han befalt, Som för guldet ej nån-
sin

sin war feg eller fal, Som dö eller segra
här gjordt til sit wal, Som årat sin Öfwer-
het ej frångt sin Lag, Som dricker sit glas
och tänker som jag.

Den Andra:

En rolig Wisa sjungas kan: Wi reste
från vårt Fädersland, Ryfsland at
Beskåda; Alla der wid wågen stod. Ropade
med et friskt mod: Herren er benåda.

2. Wi då reste wågen fram genom Upland
och Westmanland Fram til Lagårds-Gårde,
Alla woro frisk och glad, Lesde som i Bröl-
lops-lag, Goda winet tårde.

3. När som wi då varit har, Dersam-
mastådes några dar, Sju Regiment tilhopa,
fick wi skåda vårt försvar, Han såg an oss
som en Far; Alla hurra ropa.

4. Gud beware Konungen, Kron-Prin-
sen och Drottningen, Hertigarne begge, Des
Gemål åfwen så, Samt Prinsekan lika så,
Ut aldrig bli försmedde.

5. När som wi då affsed tar ifrån Mor
och landets Far, Ut til Finnland fara, Fem-
ton dagar stod det på; Gud lål resan lyck-
ligt gå, såsom wi behaga.

6. Låt oss alltid färdig stå, När som wi
commando få, Så i fält som hemma, Ut
fien-

kenden of ej skrämma må, När wi skotten
höra få, Och blodet börja rinna.

7. Om någon skulle finnas här, Som är
betagen af besvär, När som sådant hän-
der; Låt of intet säkra stå På vår Post,
när som wi gå uti andra länder.

8. Men om jag mig påminna kan, När
wi låg i läger an Uti Gröna Wiken; Ryssen
kom och låt sig se, Lad så an och sköt för-
bi Öfwer Sturmproms Piken.

9. Och när wi derpå ordres fick, At ru-
stas ut i största fick Och det om morgon-
stunden, At segla så til andra natt, I me-
ning at få Ryssen fatt, som sig undångömde.

10. Men hör hwad det gick lustigt an, När
som wi då steg i land Wid Portala så kal-
lad, Der mötte wi en wacker man, Som war
en Befallningeman, Med två hästar sadlad.

11. Han bley tagen i Arrest, Det gjorde
honom stor molest; Han bley fånga tagen,
Häst och wagn såldes bort, Skedde på en
stund så kort, Midt på ljusa dagen.

12. Der wid pass war wägar två, Som
igenom Ryssland gå, Höger och til wänster,
Den ena war til Fredricshamn, Den andra
war til Billmanstrand solen sken och blänkte.

13. Wi då straxt marchera fram, Wägen
ut til Fredricshamn, Qwällen då infaller;
Wäst wi då marcherade Wiste ej hwad då
skul ske, Wäst wi gå och tralla.

14. Ryss Canoner lofas af, Druf-hagel
skro och hwad han har, Sig i lusten swin-
ga

ga Stång och kula, som wi ser, Skickar
han of mer och mer, Tänkte Swenskar svinga.

15. Herrans mildrika nåd, Som är al-
las hågn och wård, Täcktes på of tänka;
Några timmar leken stod, Kyssar fäckta med
friskt mod, Ut Swenska blodet fränka.

16. Derstädes war då en Ma'or, Som
war både fäck och god, Börjar til of tala:
Kära Gosar hålt ihop, Fällan eller intet
mod, Här är ingen fara.

17. Granadeurer framma stod, Sköt u-
tan commando ord, Kyssar börja skrifa; Der
begyntes en god lek, Kyssen börjar och et
spel i Trumpet och Pipa.

18. Derpå kom då en Courier, Som of et
commando ger, Wi må'n retirera, Men då
war mod och då war hopp til at göra wår
Konung godt, Som han of alla delar.

19. Den samma natten war ej lång, So-
len börjar få sin gång; Men hör på hwad
hände: Kyssen då uti allarm gorde sig en
större harm, Sjelf sin broar brände.

20. Det är å'wen fruktanswärdt, Hela
Swerige är besnärt genom swel och lister,
Det är en del, Ehwar de bo, Jag talar
med förtäckta ord, Trohet är som brister.

21. Här i Finnland ha wi fådt, Af wår
Fader mycket godt, Pängar, mat och klä-
der, Til wår nödtorft alla dar, Godhet mild-
het han ej spart, Som of alla glädjer.

22. Til slut jag också bedja må om förlä-
telse också, Dertil är jag alt pliktad; Wisan
är ej många ord, Men häruti rika, Dock rätt
ensaldigt diktad.

23. Nu jag slutar wisan Fort, 'Wi är
komne på den ort, Som kan lättligt hända,
Innan wi wet ordet af, Wån och owån läggs
i graf, Så är wisan ända.

Den Tredje:

I.

Sör Dala gosar på hwad jag er säga
wil :: Som Gustaf den Tredje altid
höra til, och trohet med honom delar.

2. Låt fordoms mannamod fast brinna i
wårt bröst :: Och billigt wi lyda Konun-
gens röst, Då han of på nytt begärar.

3. Wi höra åter nu wist följa det beslut ::
Wi tagit för Gustaf gå med honom ut, E-
hwart han of tåckes kalla.

4. Men skulle någon bland of än fördri-
sta sig :: Ut med en förrådisf mun wanära
dig, Du milda Monark och Konung.

5. Hans namn ware då til en stor blygd
och skam :: Rättfärdighetens hämd hans tun-
ga göre lam, Som Gustaf den Tredje tadlar.

6. Ty til wår sällhet of försynen skänkt
en Kung :: Som högsta omsorg bår at å-
terföra lungn, Ja uti wårt Swea Rike.

7. Hwad bröder ligger of nu mera magt
uppå :: In at med enighet och kärlek å-
tergå, Wår owån med makt til mötes.

8. Och skulle fienden ej wilja ingå frid ::
Den Monarken för sin ära tager wid, Och
Sjelfständigheten åskar.

9. Så

9. Så låt oss muntert taga Wapnen uti hand :: Ut skydda vår Konung och vårt Fosterland, Samt dermed all trohet wisa.

10. Dock hörs bland oss kom Gosar i ge-
wår :: Til Konungens försvar som och vårt
egit år, Ut fienden billigt tuckta.

11. Men kommer han ändock emot oss med
en här :: Som wida öfvergår den styrka
som wi är, De dock oss ej må försträcka.

12. Gustafwernes Skydds-Ängel lede Ko-
nungen i striden :: Guds allmägt uppehålle
den, Och låte hans Wapn segra.

13. Med sådant mannamod wi gripa sa-
ken an :: Ja härarnas Gud ledsage nu hwar
man, Och drage för oss i striden.

14. Hwad trygga må wi då på platsen
stiga fram :: Och säkert mot fienden winna
öfverhand, Då Gud går för oss i spetsen.

15. Vår högsta bön och önskan är och
blifwer den :: Ut wi til våra Dalar snart
få gå igen, Med frid under Gustafs Spira.

16. Nog rörde wi från våra goda wän-
ner går :: Men hoppas med Triumf de snart
oss återfå, Så med en fördublad glädje.

Den Sjerde:

I.

Säre Bröder, låt oss suppa, Wet at Kyssen
har fått smörj, Låt oss lässa nu wår
strupa, När Chatrina döer af sorg. Mu-
scobiten fritt må törsta, Swenskar törsten
icke

icke tål. Låt oss blifwa då de första, Dricka
Swenska Segrens Skål.

2. An en Skål, låt oss ej glömma Alla
tåcka Swensskars skål, Som sin pligt ej wil-
ja glömma, Och Ryfs-oljan icke tål. Sancte
Niclas och Maria, De ha wist nu fått be-
swär, Ryfska Själur at befria Från Tartarn
och Swenssens Hår.

3. Agg och Afund gniflan tåndren, Sam-
na åran gläder sig, När som Sprengport
wrider håndren Öfwer et mislyckat krig. Po-
litiqven oss ej röder, Glasen endast tömma
wi. Skål för Sweriges Commendeurer,
Som mot Ryfsen stå och hi.

4. Swenske Riddersmanna-Åran, Just
des skål wi dricka nu. Må altjämt de ha
den läran, Att de Ryfsar pisska sku. Brö-
der, weten fältet bugar, När et Swenskt
Artillerie Muscovitens högmöd tugtar: Se-
grens skål då dricka wi.

5. Nu en Skål drick den til pricka, Of-
ficerarens skål, Som i Kriget så sig sticka,
Att oordning de ej tål. Deras Lagrar sko-
la wridas Utaf tåcka Rönets hand; Men
Cujoner aldrig lidas, Aldrig triswas i wårt
Land.

6. Fram Pocaler små och stora, Alla glas
håll duktigt i, Aldrig skålen wi förlora,
Då Soldatens dricke wi. Drick, ack dric-
kom den i botten, Ty Soldaten åras bår,
Som förstär så rikta skotten, Att millioner
Ryfsar döer.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN® Color Control Patches © The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
Light Blue	Light Cyan	Light Green	Light Yellow	Light Red	Light Magenta	White	Light Gray	Light Gray
Dark Blue	Dark Cyan	Dark Green	Dark Yellow	Dark Red	Dark Magenta	White	Dark Gray	Black